

vis byretsdommere, landsdommere og højesteretsdommere.

For de dommere, der bestrider et offentligt bierhverv, varierer vederlaget således efter aflønningsformen og tidsforbruget.

Privat bibeskæftigelse for dommere omfatter dels virksomhed som formænd for eller medlem af stående voldgiftsretter eller deltagelse i private og faglige voldgiftssager og i private klagenævne, dels hverv, som ikke er specielle for dommere, f.eks. undervisnings- og censorvirksomhed, forfatter- og foredragsvirksomhed samt deltagelse i legatbestyrelser m.v.

Justitsministeriet har ikke kendskab til retningslinjer for vederlæggelsen for de forskellige former for privat bibeskæftigelse.

En undersøgelse af de danske dommers bibeskæftigelse findes i Rigsrevisionens beretning nr. 19/89. Herudover har præsidenterne for Østre Landsret og Københavns Byret i november 1991 udarbejdet en redegørelse vedrørende dommers bibeskæftigelse.

Beretningen og redegørelsen vedlægges. (Ikke optrykt her).

Justitsministeriet kan oplyse, at spørgsmålet om dommers bierhverv indgår i kommissoriet for Domstolsudvalget. Udvalgets betænkning forventes offentliggjort ultimo juli 1996.

Spm. nr. S 3079

Til udenrigsministeren (17/7 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Er udenrigsministeren enig med Karsten Revsbech i, at offentlighedsloven ikke bygger på offentlighed som et klart hovedprincip, men derimod på en almindelig balance mellem åbenhed og lukkethed?«

Begrundelse

Der henvises til Karsten Revsbechs 2. redegørelse (punkt 7, side 11). Det synes at fremgå af offentlighedens forarbejder såvel som samtlige andre juridiske og retsvidenskabelige udsagn, at offentlighedsloven bygger på et klart hovedprincip om åbenhed og nogle forholdsvis snævre, afgrænsede undtagelser for dette princip, der ud fra almindelige principper ikke må fortolkes udvidende.

Svar (30/7 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Professor Karsten Revsbech udtaler i sit responsum af 22. juni 1996 side II under punkt 7 »Princip om åbenhed?« følgende:

»Ombudsmandens udtalelse bygger på et generelt og forholdsvis abstrakt princip om åbenhed.

Jeg mener ikke, at man kan fortolke offentlighedsloven ensidigt ud fra et åbenhedsprincip.

Offentlighedsloven er tværtimod opbygget på en meget nøje *afbalancering* af på den ene side et hensyn til åbenhed og på den anden side et hensyn til væsentlige, modstående interesser.

Blandt disse modstående interesser indgår beskyttelsen af beslutningsprocessen. Dette hensyn er det bærende for offentlighedslovens § 7 nr. 2.«

Jeg er enig heri.

Offentlighedsloven er opbygget med en hovedregel og en række undtagelser. Interne arbejdsdokumenter er udtrykkeligt undtaget fra retten til aktindsigt. Det følger derfor ikke af et mere abstrakt princip om åbenhed, at der er en formodning for, at interne arbejdsdokumenter er offentlige. Det kan heller ikke afgøres med udgangspunkt i et sådant princip, om et konkret dokument er internt eller ej. Det er reguleret i loven.

Det er anført i spørgsmålets begrundelse, at lovens undtagelser ikke må fortolkes udvidende. Jeg vil gerne understrege, at Udenrigsministeriets fortolkning i den konkrete sag ikke er »udvidende«. Det følger navnlig af udenrigsloven, at udenrigstjenestens tre grene udgør en fælles tjeneste. Derfor er brevveksling mellem forskellige enheder inden for udenrigstjenesten intern. Udenrigstjenesten er én myndighed.

Spm. nr. S 3080

Til udenrigsministeren (17/7 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren på baggrund af en artikel i Berlingske Tidende den 12. juli 1996 af Carsten Egedal og Steffen Ravn om den danske kirke i Paris og ambassaden oplyse, hvor stor en del af korrespondancen mellem ambassader og Udenrigsministeriet der angår almindelige forvaltningssager, hvor udenrigspolitiske og udenrigs-